

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele **D. D.**, proti odpůrci **Magistrátu města Olomouce**, se sídlem Olomouc, Horní náměstí - radnice, v řízení o návrhu na neplatnost voleb do zastupitelstva města Olomouce konaných dne 20. - 21. října 2006,

t a k t o :

I. Návrh s e o d m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 24. 10. 2006 podal u Nejvyššího správního soudu navrhovatel návrh, jímž žádal tento soud o „prošetření zákonnosti olomouckých komunálních voleb konaných dne 20. - 21. října 2006.“ Konkrétně uváděl, že průběh olomouckých voleb považuje za rozporný s čl. 101 a 102 Ústavy a čl. 21 a 22 Listiny základních práv a svobod. Tato porušení shledává v tom, že občané Olomouce mohou volit maximálně 9 zástupců svého administrativně určeného obvodu, nikoli všech 45 olomouckých zastupitelů. Rovněž nesouhlasí s tím, že každý politický subjekt má ve volebním obvodu vylosované jiné volební číslo. Zdůrazňuje také rozdílnost váhy hlasů občanů v jednotlivých obvodech Olomouce, neboť stejný počet hlasů obdržel určitým politickým subjektem v jednom obvodě, neznamená stejný politický úspěch, jako v obvodě jiném. Vzhledem k uvedenému má zato, že volby v Olomouci jsou neplatné pro svůj rozpor s duchem a smyslem Ústavy a Listiny základních práv a svobod.

Podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) za podmínek stanovených zvláštními zákony může se občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je i zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů (dále též „volební zákon“). Podle § 60 odst. 1 tohoto zákona se podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva. Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí.

Podání navrhovatele je tak třeba podle jeho obsahu posoudit jako návrh na neplatnost voleb do zastupitelstva města Olomouce ve smyslu shora citovaného ustanovení volebního zákona.

Podle § 92 s. ř. s. je návrh ve věcech volebních a ve věcech místního referenda nepřipustný také tehdy, byl-li podán u věcně nebo místně nepřislušného soudu. Ustanovení § 61 zákona č. 491/2001 Sb. pak říká, že k řízení podle § 59 odst. 2 a 3 a § 60 tohoto zákona je příslušný krajský soud. Vzhledem k tomu, že právní úprava řízení ve věci návrhu na neplatnost volby kandidáta do zastupitelstva obce vychází právě z § 60 zákona č. 491/2001 Sb., lze z výše uvedeného jednoznačně dovodit, že k takovému řízení Nejvyšší správní soud příslušný není. Důvodem takto poměrně přísně zvolené koncepce přípustnosti návrhů ve volebních věcech je přitom zejména ta skutečnost, že právě v případě těchto návrhů je sledována v první řadě zejména rychlost takového řízení, což se projevuje nejen krátkostí lhůt stanovených zákonem pro podání návrhu, ale též striktně stanovenými krátkými lhůtami pro následné rozhodnutí soudu. *„Důsledkem toho je i tato právní úprava ... která a contrario znamená, že přípustným v těchto věcech bude pouze návrh podaný ve lhůtě vyplývající ze zvláštního předpisu ... u věcně a místně příslušného soudu, a že účinky návrhu podaného u nepřislušného soudu proto nejsou zachovány ...“* (Vopálka, V., Mikule, V., Šimůnková, V., Šolín, M. *Soudní řád správní. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, s. 239).

S ohledem na uvedené skutečnosti proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 92 s. ř. s. návrh odmítnout.

Nad rámec odůvodnění tohoto rozhodnutí Nejvyšší správní soud dodává, že podání navrhovatele bylo tomuto soudu doručeno již dne 24. 10. 2006. Jak ovšem vyplývá z výše uvedeného ustanovení § 60 odst. 1 zákona č. 491/2001 Sb., lze takový návrh podat ve lhůtě 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí. Ta ovšem výsledky uvedených voleb vyhlásila a uveřejnila dne 24. 10. 2006 a lhůta k podání návrhu začala běžet následující den, tedy až 25. 10. 2006 (§ 67 odst. 1 cit. zák.). Pokud by návrh nebyl nepřipustným, musel by být věcně a místně příslušným krajským soudem posouzen jako předčasný a odmítnut podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2006, č. j. Vol 3/2006 - 6, www.nssoud.cz).

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu